

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Lavrentivs M. 10. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

bus hæc primò pugnavit, sed illi gloriosum ducebant patriæ plagas ostentare acceptas à patriâ. Iam in carcerem cùm descenderent, Capitolium videbantur petere. In carcere cùm cibum victoribus Tyrannus victus negaret, triumphales epulas Angeli pararunt. Ad has in testarum fragminibus velut in rosis suaviter illi accubabant. Fame sic pulsâ sanguinem satiebant fundere. Et verò gladio cæsi hunc quoque libarunt. Porro funus urtiq; Cælitæ curarunt mercatorum os habitumq; induti, & nobiles merces (ossa Divorum) non procul Carthagine deposuerunt. Horum pretium indicavit genius malus ex alieno ore locutus, præsentiaq; horum mirè discruciat. Itaque in Istriam translata corpora. Sed & Istri tanti hæc æstimarunt, ut expetenti Veronæ (cui imbrem celum tam diu negaturum se dixerat, dum in urbem Divi exules revocarentur) non aliter vendere voluerint, quàm aureo tanto appenso, quantum corpora penderent. Sed faverunt patriæ potius licet ingratae Martyres, cumq; ad libellam examinarentur, tam leves se præstiterunt, ut ex corrogato auro triens sufficeret. At verò tunc primùm magni ponderis apud patriam fuerunt. Ex Mombrit. *Ch. Pet. de Natal.*

Homo, quid commune cum terris tibi, qui confiteris tibi genus esse de calis? ergo caelestem vitam monstra in habitatione terrenâ; quia si quid in te gesserit terrena cogitatio, calo maculam, caelestis generi injuriam intulisti. S. Pet. Chryf. serm. 71.

S. LAVRENTIVS M. 10. Augusti.

Dicebatur ad mortem Sixtus Pont. Max. *Ch. Pet. de Natal.*
 ecce LAVRENTIVS expostulare cum hæc

cepit, non quòd ad præmia iret, sed quòd sine filio pater iret. Enimverò qui ad aram socius fuerit, ad crucem se futurum. Ad hæc Sixtus: Suum esse præire, ministri sequi; suum, hæredem vitæ relinquere, cuius si fuisset, propediem etiam mortis futurum; thesauros interim Ecclesiæ tyranni manibus subduceret. His lætior LAURENTIUS confestim opes omnes sacras in pauperum sinus abdidit, hi cælo condunt. Valerianum deinde hiantem & inhiantem ad templum ducit, & pauperè longo ordine de ponte gregem monstrans, Hi, inquit, thesauri, quos orbis habet, sunt maximi, quin tu hos ambis avarus, hos foves, & si sapis, his tuum etiam jungis ararium. Hic Imperator virgas, flagrasignes inclamare, & hæc omnia continuo LAURENTIO carnifices admonere, ut jam abeuntem animam Deo martyr commendaret. Sed è Cælitibus adfuit qui sudorem Athletæ & sanguinem linteo abstergeret. Tyrannus interim os LAURENTII saxis, hic verò aures tyranni verbis liberis pulsavit. Ad extremum craticulæ superinjectus, & lento igne tostus, non tamen insultare Valeriano destitit, sed subinde arridens illi, *Verte, exclamavit, & manduca.* Et ille quidem hoc epulo indignus fuit. At cæli, quos jam dudum odor nobilissimi convivii exciverat, ad se tam nobile ferculum rapuerunt, & convivas, si modò placet, etiam nos habere peroptant. *Ex Lip. & Baron.*

Quis nolit ad horam uri Laurentii igne, ut æternum gehenna non patiatur incendium? ejus exemplo provocamur ad martyrium, & accendimur ad fidem, incalescimus ad devotionem, & si in nobis persecutoris flamma deest, fidei tamen flamma non deest. S. Aug. serm. de S. Laurent.

R 3

S. ALE.